

Personages

Het was 15 juni 1979. Na een heel strenge winter werd het langzaam zomer. Wat begon als een gewone dag, werd de start van een aantal bijzondere belevenissen. Soms mooie, soms verdrietige en soms heel leuke, die Marleen haar hele leven niet meer zal vergeten.

Marleen liep met twee andere meisjes van school naar huis. Door het park, omdat dit de kortste en leukste route was. De twee andere meisjes heetten Karin en Simone. Simone zat bij Marleen in de klas en Karin zat een klas lager, omdat zij was blijven zitten in de vijfde klas. In die tijd had je klassen in plaats van groepen. En je had de kleuterschool en de lagere school. Wat nu groep een en twee zijn, was toen de kleuterschool. En wat nu groep drie is, was destijds de eerste klas. Simone en Marleen zaten in de zesde klas en waren twaalf jaar, net als Karin. Ze kwamen Jana tegen in het park en daar reageerde Marleen heel enthousiast op en Karin en Simone reageerden heel negatief. Jana zag er anders uit dan andere meisjes en woonde in een woonwagen. Ze kreeg les op het woonwagenkamp.

De vier meisjes waren heel verschillend qua uiterlijk en karakter. Karin was wat kleiner dan de meeste andere meisjes van haar leeftijd en had lichtbruine ogen, rode krullen en sproetjes in haar gezicht, waarmee ze soms gepest werd. Ze droeg vaak een mini-jurk met sandalen en in de winter een gebreide jurk met een maillot, of een wijde broek met trui en dichte veterschoenen. Karin was klein en zou willen dat ze wat langer was. Ze was een rustig meisje dat er graag bij wilde horen en nog niet goed haar eigen mening durfde te geven.

Marleen zat qua lengte tussen Simone en Karin in. Ze had groene ogen, kort donkerbruin haar, en was behoorlijk dun. Ze had graag wat dikker willen zijn. Marleen werd daarom wel eens uitgescholden voor “skelet” en “spillepoot”. Ze droeg altijd wijde rib- of spijkerbroeken met een blouse of een trui en heel soms een jurk op knielengte. Ze droeg sandalen en korte laarsjes met een klein blokhakje en een rits aan de zijkant. Marleen vond het haar van Karin juist heel mooi en ze zou willen dat zij dat ook had in plaats van kort donkerbruin haar. Marleen kon niet goed tegen onrecht en nam het voor andere kinderen op die gepest werden of onrechtvaardig behandeld werden. Ze kon soms wat brutaal en fel uit de hoek komen.

Simone voelde zich soms een reus, omdat ze veel langer was dan haar leeftijdsgenootjes. Simone was dus groot voor haar leeftijd, had bijna spierwit haar en lichtblauwe ogen. Simone droeg meestal een T-shirt of een wijde trui met

een spijkerbroek, met wijd uitlopende broekspijpen en daaronder gympen, zelfs in de winter en wanneer er sneeuw lag. Niemand durfde Simone te plagen, omdat zij een grote mond had en hele gemene dingen kon zeggen. Simone had ook wel eens haar vuisten gebruikt naar andere kinderen.

Jana was iets groter dan Karin en kleiner dan Marleen. Ze was een jaartje ouder dan Marleen, Simone en Karin. Ze had lang, dik zwart haar en een lichtbruine huidskleur en donkerbruine ogen. Jana droeg altijd een lange rok, gouden oorringen en een gouden ketting met een hanger-tje in de vorm van een hartje eraan. Jana liep het liefst op blote voeten, maar buiten het park moest zij schoenen dragen. Dat waren vaak open schoentjes of slippers en in de winter enkellaarsjes. Jana was een echt buitenkind en zocht graag contact met leeftijdsgenootjes. Ze was zich ervan bewust dat ze er leuk uitzag en ze was zich er ook van bewust dat anderen vonden dat ze anders was en dat niet altijd waardeerden. Jana werd door haar afkomst en doordat ze in een woonwagen woonde ook weleens gepest door andere kinderen. Ze had al wat interesse in jongens en de jongens ook in haar. Dat vonden haar ouders niet prettig.

Het waren vier totaal verschillende pre-pubers. Kinderen die bijna in de puberteit zitten en al wat pubergedrag vertonen, maar ook nog gewoon kind zijn.